

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۰۳ اپریل ۲۰۲۳

به مناسبت بیستمین سالگرد حمله وحشیانه نظامی امریکا به عراق

در ۲۰ مارچ ۲۰۰۳، جورج دبلیو بوش آغاز حمله امریکا به عراق را اعلام کرد. این جنگ که فاقد مجوز سازمان ملل بود، توسط مقامات و رسانه‌های غربی با بهانه‌هایی چون وجود «سلاح‌های کشتار جمعی عراق» در عراق توجیه می‌شد، در حالیکه در تحقیقات بعدی دروغ بودن تمام ادعاها ثابت شد. میلیون‌ها عراقی آواره شدند اما هیچ تحریم و تعقیبی علیه امریکا اعمال نشد.

این جنگ واشنگلگری که، علی‌رغم مخالفت نمایندگان مردم عراق در مجلس، تا به امروز ادامه داشته، مطابق وزیرا بهداشت عراق بیش از ۲ میلیون کشته بر جای گذاشته است. امریکا ۲ تریلیون دالر در این جنگ هزینه کرد و شرکت‌های تسلیحاتی و بیمانکاران نظامی خصوصی غربی سودهای کلانی از این راه به جیب زدند.

در سال ۲۰۰۴، تصاویر شکنجه زندانیان عراقی توسط زندانبانان امریکایی در زندان ابوغریب بغداد، بر روی اینترنت پخش شد و احساسات عمومی را جریحه‌دار کرد. در طول اشغال، سربازان امریکایی جنایات جنگی بی‌شماری مرتکب شدند...

در بیستمین سالگرد حمله نظامی امریکا اشاره به غارت موزه ملی عراق؛ بزرگترین دزدی از یک موزه در تاریخ جهان بسیار حائز اهمیت است. پوشش گسترده این حادثه در رسانه‌ها در کنار فجایع انسانی، جنبه دیگری از پیامدهای یورش وحشیانه به عراق را نمایان ساخت. در این غارت حدود پانزده هزار اثر از موزه ملی این کشور ربوده شد.

با وجود شکل گرفتن یک کارزار جهانی برای یافتن و بازگرداندن آثار دزدیده شده، همچنان حدود هفت هزار اثر ناپدید هستند. بخشی از آثار دزدیده شده از چنان شهرتی برخوردارند که مانع از خرید و فروش علنی آن‌ها می‌شود. یکی از این آثار، اردک سنگی سیاهی است که حدود دو هزار سال پیش از میلاد مسیح ساخته شده و در جریان کاوش‌های شهر باستانی اور بدست آمده بود.

«عراق» که به عنوان یک واحد سیاسی در دهه ۱۹۲۰ میلادی شکل گرفته، در منطقه باستانی میان‌رودان یا بین‌النهرین قرار دارد؛ منطقه‌ای که خاستگاه تمدن‌های کهنی چون سومر، آشور و بابل بوده و از آن به عنوان «گهواره تمدن» بشری نام برده می‌شود. در پی یورش نیروهای جنایتکار امریکایی به بغداد در اپریل ۲۰۰۳ و فضای نابسامان پایتخت، موزه ملی عراق چندین بار به شکل هدفمند غارت شد. باستان‌شناسان و پژوهشگران هنر، بسیاری از این آثار را اشیای منحصر بفردی خوانده‌اند که امکان ارزش‌گذاری مادی بر آن‌ها وجود ندارد.

غارت موزه در اپریل ۲۰۰۳ در حالی صورت گرفت که در اوایل همان سال، گروهی از بنیاد خاورشناسی دانشگاه شیکاگو و شورای سیاستگذاری فرهنگی امریکا در دیدار با مقام‌های این کشور خواستار پاسداری از مناطق باستانی و موزه‌های عراق در جریان جنگ شده بود. بر پایه گزارشی که دانشگاه استنفورد منتشر کرده، دستبرد به موزه در شرایط جنگی پیش‌بینی شده بود و وزارت دفاع ایالات متحده اعلام کرده بود: به مناطق باستانی آسیبی نخواهد رساند ولی «جلوگیری از دزدیده شدن آثار موزه از سوی شهروندان عراقی در حیط کاری آن‌ها قرار نمی‌گیرد.»

در روز هشتم اپریل ۲۰۰۳ زمانی که کارکنان و نگهبانان دایمی موزه محل را ترک کردند، نیروهای عراقی جایگزین آن‌ها شدند. آن‌ها از کنار ساختمان موزه به مدت دو روز به مقاومت در برابر نیروهای امریکایی پرداختند. کلنل اریک شوارتز، فرمانده امریکایی بعدها اعلام کرد پس از دو روز دستور داده از این منطقه عقب نشینی شود تا حمله مستقیمی به موزه صورت نگیرد. نخستین دستبرد به موزه ملی عراق در همین زمان گزارش شده است. نه تنها اشیاء باستانی بلکه بسیاری اموال دفاتر موزه مانند رایانه‌ها، تلفن‌ها، مبلمان و ... نیز دزدیده شدند.

در بسیاری از بررسی‌ها آمده که دزدان علاوه بر آشنایی با ساختمان و انبارهای موزه، به خوبی از ارزش اشیایی که ربه‌اند آگاهی داشته‌اند. آن‌ها حتی آثار اصلی را از آثار بازسازی شده (با وجود شباهت بسیار زیاد) به خوبی تشخیص داده‌اند. با اینحال کارکنان موزه پیش از ترک محل موفق شده بودند بخشی از اشیاء ارزشمند را در انبارهای مخفی و همچنین ساختمان‌های دیگر پایتخت مانند بانک مرکزی پنهان کنند.

کلنل متیو بوگدانوس در کتاب «دزدان بغداد» که درباره غارت موزه ملی عراق نوشته اشاره می‌کند، حتی در مواردی تعدادی از اشیاء برای آسانی انتقال به بیرون در بخش‌هایی از ساختمان مانند «اتاق مرمت» برای سارقان آماده گذاشته شده بوده‌اند.

مهدی علی رحیم، باستان‌شناس عراقی و یکی از کارمندان موزه در آن زمان، فضای بغداد در آن روزها را به شدت ناامن توصیف می‌کند. او می‌گوید: «چندین بار زمانی که با اتومبیل متعلق به وزارت فرهنگ به سمت موزه در حال رانندگی بودم، سارقان مرا تعقیب می‌کردند تا شاید بتوانند اتومبیل را از دستم درآوردند. باگذشت پانزده سال هنوز حتی نمی‌خواهم به آن روزها فکر کنم...»

انتشار تصاویر غارت موزه در رسانه‌های جهانی واکنش گسترده‌ای را در پی داشت و در ۲۰ اپریل ۲۰۰۳ یک گروه بررسی توسط کلنل بوگدانوس تشکیل شد. او خود را برای اینکار از بصره به بغداد رسانده بود. در واشینگتن، سه مشاور فرهنگی دولت امریکا در اعتراض به ناتوانی نیروهای ائتلاف برای پاسداری از موزه انصراف دادند. دولت امریکا که از امضاکنندگان کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای پاسداری از میراث فرهنگی در زمان جنگ است به شدت از این بابت مورد انتقاد قرار گرفت؛ به‌ویژه زمانی که دانلد رامسفلد، وزیر دفاع، رسانه‌ها را متهم کرد که در اخبار غارت موزه «بزرگنمایی» می‌کنند.

در جریان غارت موزه به جز هزاران اثری که از انبارها به بیگما رفت بسیاری از آثار موجود در ویتترین‌ها نیز تخریب شدند. چنگ طلایی در تالار سومری موزه یکی از مشهورین نمونه‌هاست. مهدی علی رحیم می‌گوید: «گروه‌های ایتالیایی همچنان همکاری نزدیکی با موزه برای ترمیم این آثار دارند و دایما در رفت و آمد به عراق هستند». او همراه با تعدادی دیگر از باستان‌شناسان عراقی در چند سال گذشته به لندن آمده بود تا در یک کارگاه آموزشی برای ترمیم آثار باستانی شرکت کند؛ برنامه‌ای که از سوی موزه بریتانیا سازماندهی شده بود. آقای رحیم اندوخته‌هایش برای ادامه کار در موزه ملی عراق را بسیار مفید ارزیابی می‌کند و از سویی ابراز خوشحالی می‌کند که بازدید از موزه در بغداد افزایش پیدا کرده؛ هر چند با استانداردهای جهانی هنوز فاصله بسیاری دارد.

پس از غارت موزه، دولت عراق با یاری چندین کشور (به ویژه آمریکا و ایتالیا) و همچنین پلیس بین‌الملل، تلاش برای یافتن و برگرداندن اشیاء به موزه را آغاز کرد. دولت در این زمینه برای افرادی که آثار را برگرداندند اعلام عفو عمومی کرد. این طرح بسیار موفق‌آمیز بود و حدود دو هزار اثر طی مدتی کوتاه به موزه تحویل داده شد. چندی بعد یکی از مشهورترین آثار موزه که پیکر یک پادشاه سومری بود در نیویورک کشف و پس از ترمیم به عراق برگردانده شد. نمونه‌هایی نیز در آلمان و بریتانیا کشف شدند.

بیست سال پس از اشغال و غارت موزه، کارکنان موزه ملی عراق همچنان روزانه مشغول ترمیم آثار آسیب دیده هستند. گروه‌های خارجی نیز به مرور حضور گسترده‌تری در کاوش‌های باستان‌شناسی عراقی پیدا کرده‌اند. حضور وزیران فرهنگ دولت امارات متعهد به پرداخت پنجاه میلیون دلار برای ترمیم و نوسازی مسجد نوری در شمال عراق شده است.

جمعبندی: در مورد حمله نظامی آمریکا به عراق روزنامه‌گاردین انگلیس و وب‌سایت اینترسپیت آمریکا به مناسبت بیست‌مین سالگرد اشغال عراق توسط نیروهای آمریکایی در گزارش‌هایی عنوان کردند که جنایتکاران جنگی که این حمله را طراحی و اجرا کردند، مورد پاسخگویی قرار نگرفتند بلکه غرق در مال و مناصب شدند. در این پیوند، روزنامه انگلیسی گاردین نوشت که به رغم گذشت ۲۰ سال از جنگ عراق، تخلفات مشاهده شده در آن جنگ و شکست اطلاعاتی تاکنون همراه انگلیس بوده است.

این روزنامه در گزارشی به مناسبت گذشت ۲ دهه از حمله آمریکا به عراق نوشت که این جنگ با جنجال‌های زیادی آغاز و طی آن آبروی دستگاه اطلاعاتی و نیروهای مسلح انگلیس برای چندین دهه خدشه‌دار شد. «دان جارویس» که در ارتش انگلیس در عراق خدمت کرده و اکنون نماینده حزب کارگر است در این باره گفت: آسیبی که جنگ علیه عراق به اعتماد عمومی وارد کرد به جای آنکه با گذشت زمان محو شود، بیشتر آشکار می‌شود.

همچنین وب‌سایت آمریکایی اینترسپیت در گزارشی طولانی اعلام کرد که ۲۰ سال پس از حمله به عراق که آن را «آزادسازی عراق» نامیدند، مردان و زنانی که این جنگ فاجعه‌بار را به راه انداختند، طی ۲ دهه گذشته بهایی پرداخت نکردند بلکه برعکس با تبلیغات غرق در پول شدند. در این گزارش فهرستی از اسامی مسئولان و رهبران آمریکایی و در راس آن‌ها جورج بوش که در پشت این حمله قرار دارند، ذکر شده و آمده است که در بین مسببان این جنگ، بوش مقادیر زیادی پول را بلعید، زیرا برای یک ساعت کار ۱۰۰ هزار دلار دریافت کرده است.

به نوشته اینترسپیت، جرج بوش به تازگی «تصمیم یک نفر برای آغاز حمله وحشیانه و کاملاً بی‌دلیل به عراق را محکوم کرده و افزوده است که بیش از یک میلیون عراقی در این حمله جان باختند.

بر اساس اعلام رسانه‌های عراقی، در گزارش‌های منتشر شده از سوی روزنامه‌گاردین و وب‌سایت اینترسپیت، «دیک چنی»، «دونالد رامسفلد»، «کالین پاول» و «کاندولیزا رایس» از دیگر جنایتکاران جنگی ذکر شده در این گزارش‌ها هستند.

جنگ تیهکارانه امپریالیستی علیه عراق که در قالب توجیه «امحاء سلاح کشتار جمعی و همکاری رژیم صدام حسین با القاعده» آغاز شد یک عملیات نظامی بود تا در بستر آن نظم جدیدی را تحت رهبری آمریکا در منطقه و در جهان در رقابت با سایر رقبای امپریالیستی سامان دهند.

نابود کردن تاسیسات ساخت سلاح‌های کشتار جمعی یکی از توجیه‌های عمده برای آغاز این جنگ توسط «جرج بوش» رئیس‌جمهور تروریست آمریکا و انگلیس تحت رهبری تونی بلر به عنوان همپیمان آمریکا بود؛ اما به رغم ادعاهای آژانس‌های اطلاعاتی آمریکا و انگلیس، پس از اشغال نیروهای این دو کشور که به کشته شدن بیش از یک میلیون

عراقی منجر شد هیچ سلاح کشتار جمعی در عراق به دست نیامد. این حمله نظامی نشان داد که با تکیه به این جنایتکاران نمی توان به آزادی و استقلال نائل آمد. هدف این جنایتکاران بین المللی الحاق کشورها، نابودی زیرساخت ها و غارت منابع طبیعی آنها، تاراندن میلیونها نفر از خانه و کاشانه شان و به صد سال به عقب پرتاب کردن کشور است. امپریالیست های غربی و در راسش امریکا بار دیگر نشان دادند با غارت موزه ملی عراق در تلاشند تا با نابودی هویت ملی ممالک مستقل و در حال توسعه از این طریق بتوانند سلطه استعماری خود را بر ملل اعمال نمایند. اگرچه امریکا علیرغم همه این تلاشهای جنایتکارانه نتوانست به اهدافش در عراق برسد و با شکست روبرو شده است اما لطمات جبران ناپذیری بر ملت عراق وارد ساخته است.

حال مشتی ایرانی خود فروخته تحت نام "منشورمهسا" و یا "منشور کارگری" و با شعار «زن زندگی آزادی» از ابر قدرت جنایتکار امریکا می خواهند با تشدید تحریمها و حمله نظامی به ایران آنها را برمسند قدرت بنشانند! این مزدوران و طنفروش را آرام نگذاریم!